

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/5248.**

Benyújtás dátuma: **2019-03-13 09:33**

Parlex azonosító: **V49XUK2K0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dúró Dóra (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az interpelláció címe: **"Minek kell még történnie ahhoz, hogy komolyan vegyék az iskolai erőszakot?"**

Az interpellációt a 2019. március 18-i ülésnapon kívánom elmondani.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az egész országot megrázta az az eset, amely a közelmúltban történt Nádudvaron. Két tizenéves diáklány nem elég, hogy brutálisan bántalmazta és megalázta egyik társukat, de minderről még videófelvételt is készítettek. A történetek újra középpontba emelik az iskolai erőszak témáját, amely sajnos a magyar hétköznapiaknak egyébként még mindig része: a gyerekek több mint felének el kell szenvednie mindezt valamilyen formában.

Az iskolai erőszakról átfogó kutatást 2009-ben végzett legutóbb az oktatási jogok biztosa, azóta a minisztérium nem hajlandó finanszírozni egy ehhez hasonló, amiből legalább a pontos képet megismerhetnénk. Oktatási szakemberek ugyanakkor arról számolnak be, hogy jelentős csökkenés, visszaesés egyáltalán nem tapasztalható sajnos ebben, sőt vannak olyan régiók, ahol még romlott is a helyzet. Különösen sokan érintettek a szakképzésben, ahol majdhogynem mindennaposak a bántalmazások.

Sokak felelőssége felmerül: az adott esetekben nyilván a szülőké, az iskoláké, országosan viszont a kormányé, a minisztériumé is.

Óriási igény lenne rá a pedagógusok részéről, hogy legalább szakmai segítséget kapjanak a konfliktusok kezeléséhez: például a Nemzeti Bünt megelőzési Tanács programjaira, pályázataira, továbbképzéseire sokszoros a túljelentkezés, csak hát a minisztérium nem ad több pénzt... A reálprogramokra vonatkozó pályázati igények az erre szánt támogatás tízszeresét teszik ki, tehát a finanszírozás elégtelensége miatt csak 10% tud megvalósulni. A pedagógusok továbbképzésével is

hasznoló a helyzet, azzal a különbséggel, hogy ott ráadásul még nő is a túljelentkezés évről évre, ám sok esetben a technikai feltételek biztosítása is problémát okoz. Méltatlan.

A sort még folytathatnám, hogy milyen hiányosságai vannak például a droghasználat visszaszorítására tett erőfeszítések terén a tárcának is, ám mindez nem fér bele egyetlen felszólalásba. A fentiekből is látszik ugyanakkor, hogy a minisztérium nem veszi elég komolyan az iskolai erőszakot sem, és nem biztosít kellő figyelmet és finanszírozást arra, hogy ezt érdeemben vissza lehessen szorítani. Pedig a szakmai háttér, a képzések, a társadalmi igény egyértelműen jelen van.

Mindezek alapján kérdezem Miniszter Urat, minek és hányszor kell még történnie, hogy az iskolai erőszakot végre komolyan vegyék, és hatékonyabban védelmezzék az áldozatokat? Miért nem biztosítanak elegendő forrást arra, hogy a már kipróbált és bizonyítottan hatékony programokat szélesebb körben is megismerhessék a gyerekekkel napi szinten rengeteget foglalkozó szakemberek?

Várom érdemi válaszát!